

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Andrei Harghel,

Judecători – Ion Arhiliuc, Constantin Alerguș, Iurie Diaconu, Ion Vîlcov, cu participarea procurorului Dumitru Graur, avocaților Dragoș Bogatu, Denis Lesnic și a inculpatului Dudulica Liubomir, a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de inculpatul Dudulica Liubomir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Culeac Mihail Ivan, născut la 04 ianuarie 1981, domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlleşti, str-la Izvoarelor 11, cetățean al Republicii Moldova

și

Dudulica Liubomir Anatolie, născut la 30 ianuarie 1979, domiciliat în mun. Chișinău, str. Podul Înalt 20/4, ap. 20

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță de la 03.06.2011 - pînă la 05.03.2012;
- Curtea de Apel Chișinău de la 15.05.2012 - pînă la 18.01.2013;
- Curtea Supremă de Justiție de la 16.04.2013 - pînă la 02 iulie 2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul, și-a susținut recursul, solicitînd admiterea lui în sensul declarat, iar recursul inculpatului Dudulica L. să fie respins ca neîntemeiat.

Avocații Dragoș Bogatu în interesele inculpatului Culeac M., Denis Lesnic în interesele inculpatului Dudulica Liubomir și inculpatul Dudulica Liubomir sau pronunțat pentru respingerea recursului declarat de procuror, ca fiind neîntemeiat cu admiterea recursului declarat de inculpatul Dudulica Liubomir.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 martie 2012, au fost condamnați:

Culeac Mihail

- În baza art. 42 alin. (2), (3), (4), 45 – 310 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale;
- În baza art. 42 alin. (2), (3), (4), 45 – 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale;
- În baza art. 42 alin. (2), (3), (4), 45 – 352/1 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale;

- În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, în sumă de 14.000 lei.

Dudulica Liubomir

- În baza art. 42 alin. (2), (3), 45 – 310 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat;
- În baza art. 42 alin. (2), (3) – 352/1 Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale;
- În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10.000 lei, fără privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat.

La fel, inculpatul Dudulica L., a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 45, 312 alin. (1); 42, alin. (2), (3), 45, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați și Capațina Gheorghe cu Gîrleanu Petru, însă hotărârile în privința lor nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că **Culeac Mihail** și **Dudulica Liubomir**, în coparticipație cu Capațina Gheorghe cu Gîrleanu Petru, în perioada iulie - octombrie 2010, acționînd în comun acord și în participație complexă, urmărind scopul obținerii unor foloase materiale urmare a realizării acțiunilor criminale, avînd rolul de organizator și instigator, a elaborat și realizat un plan criminal de înstrăinare a apartamentului nr.96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău prin uz de fals, în următoarele circumstanțe: astfel, în luna iulie 2010 Mihail Culeac, acționînd la rugămintea unui cunoscut de al său Petru Gîrleanu de a găsi un cetățean de încredere care deținea pașaport de tip sovietic, l-a recomandat acestuia pe un alt cunoscut de al său Gh. Capațina.

Ulterior M. Culeac a aflat de la Gh. Capațina că, Petru Gîrleanu i-a perfectat buletin de identitate cu seria și nr. A 89120847, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA10027504, în care era înscrisă informația despre evidența de domiciliu pe adresa mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. 96 din 07.06. 1996, adresă la care acesta nu avuse nici o atribuție legală, deoarece toată viața sa a locuit în s. Pojăreni r. Ialoveni, unde a creat și a dus gospodărie comună cu soția sa Oțel Ecaterina, adică a aflat cu certitudine că pe numele lui Gh. Capațina, a fost perfectat un document oficial, în care au fost introduse date eronate despre înregistrarea de domiciliu a deținătorului.

Tot Gh. Capațina l-a informat că la 22.07.2010 în Biroul Notarului Rudco Valeriu, folosind, buletin de identitate cu seria și nr. A 42213280, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA1006453 care este un document oficial cu conținut fals despre înregistrarea sa de domiciliu, l-a împuternicit prin procură pe Petru Gîrleanu, la propunerea ultimului, de a-i reprezenta interesele pe întrebările ce țin de imobilul situat în str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, neavînd de fapt careva drepturi reale sau presupuse asupra imobilului în cauză.

În circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, M. Culeac a obținut informația că proprietarul apartamentului nominalizat Vera Andreeva, în iulie 2010 a

decedat și că careva moștenitori legali sau succesori de drept nu avea.

În împrejurările ce i-au devenit cunoscute, M. Culeac, profitînd de rezultatul acțiunilor criminale comise de Petru Gîrleanu, asumîndu-și inițial rolul de organizator și instigator la săvîrșirea infracțiunii, s-a organizat în prealabil cu L. Dudulica, cu care se cunoștea de mai mult timp, instigîndu-l în activitatea criminală și pe Gh. Capațina, pentru a înstrăina ilegal apartamentul nr.96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău.

Ulterior M. Culeac și L. Dudulica, după ce l-au informat pe Gh. Capațina că, proprietarul apartamentului nominalizat Vera Andreeva, în iulie 2010 a decedat și că careva moștenitori legali sau succesori de drept nu avea, obținînd acordul lui Gh. Capațina, în trei au început acțiuni în scopul înstrăinării acestui apartament prin uz de fals.

Conform planului criminal elaborat de către M. Culeac și L. Dudulica, la 07.08.2010 Gh. Capațina, în scopul înlăturării de obstacole și anume excluderea posibilității lui Petru Gîrleanu de a folosi documentul oficial cu conținut fals, a declarat pierdut buletinul de identitate cu seria și nr. A 42213280, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA1006453, în care Petru Gîrleanu anterior a organizat introducerea unor date vădit denaturate, în care era înscrisă aceeași informație denaturată despre evidența de domiciliu pe adresa mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, iar la 06.09.2010, a solicitat anularea procurii prin care anterior l-a împuternicit pe P. Gîrleanu de a-i reprezenta interesele pe întrebările ce țin de imobilul situat în str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, perfectînd la 13.08.2010 o procură similară la notarul public N. Izdebschi pe numele lui L. Dudulica, în împrejurări în care conștientiza cu certitudine că nu dispune de careva drepturi reale sau presupuse asupra imobilului în cauză.

Astfel, după delimitarea rolului fiecărui participant la săvîrșirea infracțiunii în scopul obținerii prin uz de fals a dreptului de proprietate asupra apartamentului nominalizat, prin aportul nemijlocit a lui Mihail Culeac și a lui Liubomir Dudulica, care acționînd conform planului elaborat, în calitate de organizator și autor, la 18.08.2010, folosind documentele falsificate anterior de P. Gîrleanu (fișa de însoțire la buletinul de identitate A 89120847) și cunoscînd cu certitudine despre proveniența lor ilicită, le-au folosit la întocmirea cererii de chemare în judecată, semnată de către Gh. Capațina, privind recunoașterea faptului juridic (a calității de rudă și anume soț a lui Vera Andreeva și recunoașterea dreptului la moștenire legală după decesul ei).

Adică pentru producerea consecințelor juridice scontate, în cerere au fost făcute declarații necorespunzătoare adevărului cum că Gh. Capațina a concubinat cu V. Andreeva începînd cu 1995 au dus gospodărie comună, iar după decesul acesteia a continuat să locuiască în imobilul disputat, după care cererea cu actele falsificate anexate, în calitate de probe, au fost prezentate în judecătoria Buiucani.

În scopul voalării conținutului fals al cererii de chemare în judecată și a probelor false anexate la ea, cît și întru fortificarea credibilității declarațiilor cu conținut denaturat, invocate în cererea de chemare în judecată, la solicitarea lui L. Dudulica, care prin procură îl reprezenta în proces pe Gh. Capațina, de către M. Culeac au fost racolate două persoane, Evghenia Culeac (mama lui M. Culeac) și Ion Munteanu, care au fost instigate de către acesta, să prezinte declarații mincinoase în cadrul judecării cauzei civile precum

că, îi cunoaște pe Vera Andreeva și Gheorghe Capațina, erau prieteni de familie și că aceștia locuiau în apartamentul nr. 96 din str. Calea Ieșilor 96 mun. Chișinău erau soț și soție, după moartea Verei Andreeva acesta a continuat să locuiască în apartament.

Urmare a acțiunilor intenționate ale lui Mihail Culeac comise în participație complexă cu L. Dudulica și Gh. Capațina, manifestate prin uz de fals, la 29.10.2010, în cadrul cauzei civile 2-3640/10 prin hotărârea instanței de judecată s-a decis recunoașterea lui Gh. Capațina ca persoană ce s-a aflat în relații de căsătorie cu Vera Andreeva și acceptarea de către acesta a masei succesoriale rămase după decesul Verei Andreeva, inclusiv și a apartamentului nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15. De fapt însă Gh. Capațina niciodată nu a concubinat cu Vera Andreeva și nici măcar nu s-au cunoscut reciproc..

Tot el, Mihail Culeac, acționînd la rugămintea unui cunoscut de al său Petru Gîrleanu de a găsi un cetățean de încredere care deținea pașaport de tip sovietic, l-a recomandat acestuia pe un alt cunoscut de al său Gh. Capațina.

Ulterior M. Culeac a aflat de la Gh. Capațina că, Petru Gîrleanu i-a perfectat buletin de identitate cu seria și nr. A 89120847, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA10027504, în care era înscrisă informația despre evidența de domiciliu pe adresa mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. 96 din 07.06. 1996, adresă la care acesta nu avuse nici o atribuție legală, deoarece toată viața sa a locuit în s. Pojăreni r. Ialoveni, unde a creat și a dus gospodărie comună cu soția sa Oțel Ecaterina, adică a aflat cu certitudine că pe numele lui Gh. Capațina, a fost perfectat un document oficial, în care au fost introduse date eronate despre înregistrarea de domiciliu a deținătorului.

Tot Gh. Capațina l-a informat că la 22.07.2010 în Biroul Notarului Rudco Valeriu, folosind, buletin de identitate cu seria și nr. A 42213280, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA1006453 care este un documentul oficial cu conținut fals despre înregistrarea sa de domiciliu, l-a împuternicit prin procură pe P. Gîrleanu, la propunerea ultimului, de a-i reprezenta interesele pe întrebările ce țin de imobilul situat în str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, neavînd de fapt careva drepturi reale sau presupuse asupra imobilului în cauză.

În împrejurările ce i-au devenit cunoscute, M. Culeac, profitînd de rezultatul acțiunilor criminale comise de Petru Gîrleanu, asumîndu-și inițial rolul de organizator și instigator la săvîrșirea infracțiunii, s-a organizat în prealabil cu L. Dudulica, cu care se cunoștea de mai mult timp, instigîndu-l în activitatea criminală și pe Gh. Capațina, pentru a înstrăina ilegal apartamentul nr.96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău.

Ulterior M. Culeac și L. Dudulica, după ce l-au informat pe Gh. Capațina că, proprietarul apartamentului nominalizat Vera Andreeva, în iulie 2010 a decedat și că careva moștenitori legali sau succesori de drept nu avea, obținînd acordul lui Gh. Capațina, în trei, în scopul înstrăinării acestui apartament prin uz de fals, M. Culeac asumîndu-și rolul de organizator și instigator, adică persoană care a organizat săvîrșirea unor infracțiuni, urma să dirijeze realizarea lor, precum și să determine prin diferite metode alte persoane să comită infracțiuni.

Conform planului criminal elaborat de către M. Culeac și L. Dudulica, la 07.08.2010 Gh. Capațina, în scopul înlăturării de obstacole și anume excluderea posibilității lui P. Gîrleanu de a folosi documentul oficial cu conținut fals și acordare de

mijloace pentru comiterea infracțiunii grupului criminal organizat din care face parte, a declarat pierdut buletinul de identitate cu seria și nr. A 42213280, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA1006453, în care P. Gîrleanu anterior a organizat introducerea unor date vădit denaturate, privind informația despre înregistrarea de domiciliu a deținătorului, primind ulterior un alt buletin de identitate cu seria și nr. A 89120847, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA10027504, în care era înscrisă aceeași informație denaturată despre evidența de domiciliu pe adresa mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, iar la 06.09.2010 a solicitat anularea procurii prin care anterior l-a împuternicit pe P. Gîrleanu de a-i reprezenta interesele pe întrebările ce țin de imobilul situat în str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, perfectînd la 13.08.2010 o procură similară la notarul public Natalia Izdebschi pe numele lui L. Dudulica, în împrejurări în care conștientiza cu certitudine că nu dispune de careva drepturi reale sau presupuse asupra imobilului în cauză.

După planificarea amănunțită a acțiunilor criminale ce urmau a fi întreprinse, obținînd acordul lui Gh. Capațina de a-l împuternici pe L. Dudulica prin procură notarială de a-i prezenta în instanțe pseudo interesele legate de apartamentul nominalizat, au decis în continuare să-și asume rolurile criminale de organizatori, coautori, instigatori în dependență de necesitățile infracționale apărute, limitîndnd rolul lui Gh. Capațina la cel de complice.

Astfel, după delimitarea rolului fiecărui participant la săvîrșirea infracțiunii în scopul obținerii prin uz de fals a dreptului de proprietate asupra apartamentului nominalizat, prin aportul nemijlocit a lui Mihai Culeac și a lui Liubomir Dudulica, care acționînd conform planului elaborat, în calitate de organizator și autor, la 18.08.2010, folosind documentele falsificate anterior de P. Gîrleanu (fișa de însoțire la buletinul de identitate A 89120847) și cunoscînd cu certitudine despre proveniența lor ilicită, le-au folosit la oformarea cererii de chemare în judecată, semnată de către Gh. Capațina, privind recunoașterea faptului juridic (a calității de rudă și anume soț a lui Vera Andreeva și recunoașterea dreptului la moștenire legală după decesul ei).

Adică pentru producerea consecințelor juridice scontate, în cerere au fost făcute declarații necorespunzătoare adevărului cum că Gh. Capațina a concubinat cu V. Andreeva începînd cu 1995 au dus gospodărie comună, iar după decesul acesteia a continuat să locuiască în imobilul disputat, după care cererea cu actele falsificate anexate, în calitate de probe, au fost prezentate în judecătoria Buiucani.

În scopul voalării conținutului fals al cererii de chemare în judecată și a probelor false anexate la ea, cît și întru fortificarea credibilității declarațiilor cu conținut denaturat, invocate în cererea de chemare în judecată, de către M. Culeac au fost racolate două persoane, Evghenia Culeac (mama lui M. Culeac) și Ion Munteanu, care au fost instigate de către acesta, să prezinte declarații mincinoase în cadrul judecării cauzei civile precum că, îi cunoaște pe V. Andreeva și Gh. Capațina, erau prieteni de familie și că aceștia locuiau în apartamentul nr. 96 din str. Calea Ieșilor 96 mun. Chișinău erau soț și soție, după moartea Verei Andreeva acesta a continuat să locuiască în apartament.

Urmare a acțiunilor intenționate în cadrul cauzei civile 2-3640/10 prin hotărîrea instanței de judecată s-a decis recunoașterea lui Gh. Capațina ca persoană ce s-a aflat în relații de căsătorie cu V. Andreeva și acceptarea de către acesta a masei succesoriale

rămase după decesul Verei Andreeva, inclusiv și a apartamentului nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15. De fapt însă Gh. Capațina niciodată nu a concubinat cu V. Andreeva și nici măcar nu s-au cunoscut reciproc.

Tot el, Mihail Culeac urmare a acțiunilor intenționate comise în participație complexă cu ceilalți participanți la comiterea infracțiunilor, manifestate prin uz de fals, la 29.10.2010, în cadrul cauzei civile 2-3640/10 prin hotărârea instanței de judecată s-a decis recunoașterea lui Gh. Capațina ca persoană ce s-a aflat în relații de căsătorie cu V. Andreeva și acceptarea de către acesta a masei succesoriale rămase după decesul Verei Andreeva, inclusiv și a apartamentului nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15. De fapt însă Gh. Capațina niciodată nu a concubinat cu V. Andreeva și nici măcar nu s-au cunoscut reciproc.

La fel, Dudulica Liubomir a fost pus sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 45, 312 alin. (1); 42, alin. (2), (3), 45, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

În perioada iulie - octombrie 2010, acționând în comun acord și în participație complexă cu Mihai Culeac și Gheorghe Capațina, urmărind scopul obținerii unor foloase materiale urmare a realizării acțiunilor criminale, având rolul de organizator și autor, a elaborat și realizat un plan criminal de înstrăinare a apartamentului nr.96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău, în următoarele circumstanțe:

Astfel, în luna iulie 2010 Mihai Culeac, acționând la rugămintea unui cunoscut de al său Petru Gîrleanu de a găsi un cetățean de încredere care deținea pașaport de tip sovietic, l-a recomandat acestuia pe un alt cunoscut de al său Gh. Capațina.

Ulterior M. Culeac a aflat de la Gh. Capațina că, Petru Gîrleanu i-a perfectat buletin de identitate cu seria și nr. A 89120847, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA10027504, în care era înscrisă informația despre evidența de domiciliu pe adresa mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. 96 din 07.06. 1996, adresă la care acesta nu avuse nici o atribuție legală, deoarece toată viața sa a locuit în s. Pojăreni r. Ialoveni, unde a creat și a dus gospodărie comună cu soția sa legală Oțel Ecaterina, adică a aflat cu certitudine că pe numele lui Gh. Capațina, a fost perfectat un document oficial, în care au fost introduse date eronate despre înregistrarea de domiciliu a deținătorului.

Tot Gh. Capațina l-a informat că la 22.07.2010 în Biroul Notarului Rudco Valeriu, folosind, buletin de identitate cu seria și nr. A 42213280, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA1006453 care este un documentul oficial cu conținut fals despre înregistrarea sa de domiciliu, l-a împuternicit prin procură pe P. Gîrleanu, la propunerea ultimului, de a-i reprezenta interesele pe întrebările ce țin de imobilul situat în str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, neavînd de fapt careva drepturi reale sau presupuse asupra imobilului în cauză.

În circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, M. Culeac a obținut informația că proprietarul apartamentului nominalizat Vera Andreeva, în iulie 2010 a decedat și că careva moștenitori legali sau succesori de drept nu avea.

În împrejurările ce i-au devenit cunoscute, M. Culeac, profitînd de rezultatul acțiunilor criminale comise de Petru Gîrleanu, asumîndu-și inițial rolul de organizator și instigator la săvârșirea infracțiunii, s-a organizat în prealabil cu L. Dudulica, cu care se

cunoștea de mai mult timp, instigându-l în activitatea criminală și pe Gh. Capațina, pentru a înstrăina ilegal apartamentul nr.96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău.

Ulterior M. Culeac și L. Dudulica, după ce l-au informat pe Gh. Capațina că, proprietarul apartamentului nominalizat Vera Andreeva, în iulie 2010 a decedat și că careva moștenitori legali sau succesori de drept nu avea, obținând acordul lui Gh. Capațina, în trei, s-au reunit într-o grupare criminală, în scopul înstrăinării acestui apartament prin uz de fals, M. Culeac asumându-și rolul de organizator și instigator, adică persoană care a organizat săvârșirea unor infracțiuni, urma să dirijeze realizarea lor, a creat un grup criminal organizat, urma să dirijeze activitatea lui, precum și să determine prin diferite metode alte persoane să comită infracțiuni.

Conform planului criminal elaborat de către M. Culeac și L. Dudulica, la 07.08.2010 Gh. Capațina, în scopul înlăturării de obstacole și anume excluderea posibilității lui P. Gîrleanu de a folosi documentul oficial cu conținut fals și acordare de mijloace pentru comiterea infracțiunii grupului criminal organizat din care face parte, a declarat pierdut buletinul de identitate cu seria și nr. A 42213280, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA1006453, în care P. Gîrleanu anterior a organizat introducerea unor date vădit denaturate, privind informația despre înregistrarea de domiciliu a deținătorului, primind ulterior un alt buletin de identitate cu seria și nr. A 89120847, fișa de însoțire cu seria și nr. RAA10027504, în care era înscrisă aceiași informație denaturată despre evidența de domiciliu pe adresa mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, iar la 06.09.2010 a solicitat anularea procurii prin care anterior l-a împuternicit pe P. Gîrleanu de a-i reprezenta interesele pe întrebările ce țin de imobilul situat în str. Calea Ieșilor 15 ap. 96, perfectînd la 13.08.2010 o procură similară la notarul public Natalia Izdebschi pe numele lui L. Dudulica, în împrejurări în care conștientiza cu certitudine că nu dispune de careva drepturi reale sau presupuse asupra imobilului în cauză.

După planificarea amănunțită a acțiunilor criminale ce urmau a fi întreprinse, obținînd acordul lui Gh. Capațina de a-l împuternici pe L. Dudulica prin procură notarială de a-i prezenta în instanțe pseudo interesele legate de apartamentul nominalizat, în scopul sporirii eficacității activității grupului criminal organizat, cît și a unui nivel mai sigur de conspirație, M. Culeac și cu L. Dudulica, au decis în continuare să-și asume rolurile criminale de organizatori, autori, instigatori în dependență de necesitățile infracționale apărute, limitîndnd rolul lui Gh. Capațina la cel de complice.

Astfel, după delimitarea rolului fiecărui participant la săvârșirea infracțiunii în scopul obținerii prin uz de fals a dreptului de proprietate asupra apartamentului nominalizat, prin aportul nemijlocit a lui Mihai Culeac și a lui Liubomir Dudulica, care acționînd conform planului elaborat, în calitate de organizator și autor, la 18.08.2010, folosind documentele falsificate anterior de P. Gîrleanu (fișa de însoțire la buletinul de identitate A 89120847) și cunoscînd cu certitudine despre proveniența lor ilicită, le-au folosit la oformarea cererii de chemare în judecată, semnată de către Gh. Capațina, privind recunoașterea faptului juridic (a calității de rudă și anume soț a lui Vera Andreeva și recunoașterea dreptului la moștenire legală după decesul ei). Adică pentru producerea consecințelor juridice scontate, în cerere au fost făcute declarații necorespunzătoare adevărului cum că Gh. Capațina a concubinat cu V. Andreeva

începînd cu 1995 au dus gospodărie comună, iar după decesul acesteia a continuat să locuiască în imobilul disputat, după care cererea cu actele falsificate anexate, în calitate de probe, au fost prezentate în judecătoria Buiucani.

În scopul voalării conținutului fals al cererii de chemare în judecată și a probelor false anexate la ea, cât și întru fortificarea credibilității declarațiilor cu conținut denaturat, invocate în cererea de chemare în judecată, la cererea lui L. Dudulica, care prin procură îl reprezenta în proces pe Gh. Capațina, de către M. Culeac au fost racolate două persoane, Evghenia Culeac (mama lui M. Culeac) și Ion Munteanu, care au fost instigate de către acesta, să prezinte declarație mincinoasă în cadrul judecării cauzei civile precum că, îi cunoaște pe V. Andreeva și Gh. Capațina, erau prieteni de familie și că aceștia locuiau în apartamentul nr. 96 din str. Calea Ieșilor 96 mun. Chișinău erau soț și soție, după moartea Verei Andreeva acesta a continuat să locuiască în apartament.

Urmare a acțiunilor intenționate ale lui M. Culeac comise în participație complexă cu ceilalți membri ai grupării criminale L. Dudulica și Gh. Capațina, manifestate prin uz de fals, la 29.10.2010, în cadrul cauzei civile 2-3640/10 prin hotărîrea instanței de judecată s-a decis recunoașterea lui Gh. Capațina ca persoană ce s-a aflat în relații de căsătorie cu V. Andreeva și acceptarea de către acesta a masei succesoriale rămase după decesul Verei Andreeva, inclusiv și a apartamentului nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15. De fapt însă Gh. Capațina niciodată nu a concubinat cu V. Andreeva și nici măcar nu s-au cunoscut reciproc.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia în privința inculpaților Mihail Culeac și Liubomir Dudulica, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță după cum urmează:

- A-l recunoaște vinovat pe **Mihail Culeac**, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3) și (4), 45, 361 alin. (2) lit. b), 310 alin. (1), 312 alin. (1), 352¹ Cod penal și a-l condamna:

- în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale;

- în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale;

- în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare;

- în baza art. 352¹ Cod penal, la 8 luni închisoare;

- în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, ținînd cont de faptul că inculpatul Mihai Culeac a comis trei infracțiuni ușoare și una mai puțin gravă, prin absorbirea pedepselor mai ușoare (amenda) de pedeapsa mai aspră, ai stabili o pedeapsă definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare.

- A-l recunoaște vinovat pe **Liubomir Dudulica**, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (2), (3) și (4), 45, 361 alin. (2) lit. b), 310 alin. (1), 312 alin. (1), 352¹ Cod penal și a-l condamna:

- în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale;

- în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități

convenționale;

- în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale;

- în baza art. 352¹ Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, fără cumulare cu executare de sine stătător;

- în baza art. 65 alin. (2), (3) Cod penal, să-i fie aplicată ca pedeapsă complementară în privința lui L. Dudulica privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și anume cea de jurist și avocat pe un termen de 5 ani.

În latura pedepsei, procurorul a invocat că, în privința inculpatului M. Culeac pedeapsa nu este direct proporțională cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, cu comportamentul social periculos al acestuia în momentul comiterii infracțiunii și atitudinea lui față de consecințele faptei sale, astfel sentința adoptată în privința lui M. Culeac nu va asigura realizarea prevederilor art. 61 Cod penal.

La fel, procurorul a indicat că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că L. Dudulica știa că Gh. Capațina nu a concubinat niciodată cu V. Andreeva, iar viza de reședință a fost falsificată de către P. Gîrleanu, care a fost exclus din activitatea grupului criminal anume de către M. Culeac după consultarea cu L. Dudulica. Astfel, lui L. Dudulica i s-a incriminat faptul că el a folosit documentul fals, dar nicidecum că l-ar fi falsificat.

Incorect instanța de fond a procedat și în cazul achitării lui L. Dudulica pe capătul de învinuire incriminat în baza art. art. 42 al.(2), (3), art.45, art.312 al. (1) Cod penal, or acuzatorul de stat a adus probe pertinente că, L. Dudulica este organizatorul planului criminal de înstrăinare a bunului imobil nominalizat în învinuire, că anume el a planificat cu amănunte orișice acțiune care urma a fi întreprinsă și anume el a distribuit rolurile și sarcinile infracționale, respectiv a repartizat lui M. Culeac sarcina de a racola două persoane care să depună declarații false în instanță, participând în calitate de instigator la infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal.

Absolut neîntemeiat instanța și-a expus poziția referitor la neaplicarea măsurii complementare, privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat de către inculpatul L. Dudulica, invocând în favoarea acestuia principiul retroactivității legii penale. Acuzatorul de stat a solicitat aplicarea acestei pedepse în baza art. 65 alin. (2), (3) Cod penal, iar în acest caz retroactivitatea legii nu poate fi invocată, instanța însă nu s-a expus asupra acestui fapt.

3.1. Inculpatul Dudulica Liubomir, la fel a contestat sentința instanței de fond, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modul stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat pentru capetele de acuzare prevăzute de art. 310, 352/1 și 361 Cod penal din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate, pe capătul de acuzare prevăzut de art. 312 Cod penal - pentru că fapta nu a fost comisă de către el și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 310, 352/1 și 361 Cod penal.

În susținerea cerințelor sale, inculpatul apelant a susținut că, din declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, al inculpaților și actelor procesuale

cercetate nu se dovedesc faptele incriminate.

În ce privește calificarea acțiunilor inculpatului Dudulica L. în prevederilor art. 310 Cod penal, acuzatorul de stat în rechizitoriu a indicat doar faptul folosirii documentelor falsificate anterior de P. Gîrleanu (fișa de însoțire a buletinului de identitate A89120847), constatând cu certitudine că la falsificarea documentului dat Dudulica L. nu are nici o atribuție. Despre alte probe false în rechizitoriu nu este indicat.

La fel, acuzarea nu a prezentat careva probe, în sensul implicării martorilor la darea declarațiilor mincinoase. Astfel, martorul Munteanu I. a declarat că, Culeac M. l-a rugat să dea declarații în instanța de judecată, iar pe Dudulica L. nu l-a văzut decât probabil în instanța de judecată și cu el nu a discutat niciodată, nici până la ședința de judecată, nici după. Faptul că el a recomandat clientului să prezinte martori în proces nu demonstrează tangența sa la rea-credința clientului.

Este incorectă poziția acuzării în partea ce ține de incriminarea art. 352/1 Cod penal, or cererea de chemare în judecată nu este declarație și nu poate fi considerată ca declarație. O cerere de chemare în judecată conține cerințele înaintate instanței și argumentele invocate în susținerea pretențiilor. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 56, 117, 131, 213 CPC, părțile în proces dau explicații, dar nu declarații. Conform prevederilor art. 117 CPC, la noțiunea de probe legislatorul face diferență în explicațiile părților și depozițiile martorilor. Iar reclamantul nu poate fi atras la răspundere penală pentru depunerea cererii de chemare în judecată, deoarece acest fapt limitează dreptul persoanei la accesul liber la justiție. De fapt, acceptarea unei asemenea poziții a acuzării ar duce la crearea unui precedent prin care va fi posibilă atragerea la răspundere penală a fiecărui reclamant a cărui cerere de chemare în judecată va fi respinsă.

Ilegală a fost reținerea lui din 31.01.2011 cu întocmirea procesului verbal, act procedural prin care i-a fost determinată calitatea de bănuț, invocându-se drept temei că v-a împiedica aflarea adevărului sau v-a săvârși alte infracțiuni. Temeiul respectiv a fost unul pur formal și declarativ, deoarece investigarea cazului a început încă în luna decembrie 2010, cauza penală a fost pornită la 05 ianuarie 2011. În conformitate cu prevederile art. 166 alin. (3) CPP (temeiul reținerii indicat în procesul verbal) persoana poate fi reținută dacă există temeiuri rezonabile de a presupune că aceasta va împiedica aflarea adevărului sau va săvârși alte infracțiuni.

De asemenea menționează și faptul că la aplicarea măsurii preventive și la executarea arestului preventiv de către el, s-au efectuat presiuni abuzive de către procuror ca să recunoască vina. Astfel, fiind în stare de arest, la 12.02.2011 a fost internat la spitalul de urgență. Procurorul, din motive necunoscute, solicită directorului instituției medicale să fie tratat calitativ și mai rapid pentru că este necesar să petreacă acțiuni de urmărire penală cu participarea acestuia, cu toate că până la 11 mai 2011 nu a fost solicitată prezența lui la acțiunile de urmărire penală efectuate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și al inculpatului Dudulica Liubomir, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în

ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpaților:

Culeac Mihail - în baza art. art. 42 alin. (2), (3), (4), 45, 310 alin. (1); 312 alin. (1); 361 alin. (2) lit. b); 352/1Cod penal;

Dudulica Liubomir - în baza art. art. 42 alin. (2), (3), 45, 310 alin. (1); 352/1Cod penal.

La fel, instanța de apel a apreciat ca legală și întemeiată sentința primei instanțe în partea achitării inculpatului Dudulica Liubomir în baza art. art. 42 alin. (2), (3), art.45, 312 alin. (1); 42 alin. (2), (3), 45, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece sunt justificate concluziile instanței de fond expuse în partea motivată a sentinței.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților Culeac M. și Dudulica L. în săvârșirea infracțiunilor incriminate, pe deplin se confirmat prin:

- Declarațiile inculpaților Gîrleanu Petru și Capațîna Gheorghe;
- Declarațiile martorilor Costin O., Munteanu I., Stegărescu M., Gheorghîștean S., Condrea T.,
- Fișa personală a decedatei V. Andreeva, prin care se dovedește că aceasta figurează în registrul de stat a populației ca fiind decedată din 05.07.2010 (Vol., f.d. 31-32);
- Interpelarea nr. 5967 din 03.12.2010 adresată Primăriei s. Pojăreni r-nul. Ialoveni și certificatele eliberate cu nr. 632 și 633 din 06.12.2010, din care rezultă că Capațîna Gh. are în componența familială doar pe soția sa Capațîna E. și că el are viză de domiciliu și locuiește pe teritoriul s. Pojăreni, ceia ce dovedește că Gh. Capațîna nu a putut legal să devină soțul decedatei V. Andreeva (Vol.I, f. d. 33-35);
- fișa personală pe numele Capațîna E. în care este indicat că conform datelor din registrul de stat al populației aceasta este soția lui Capațîna Gh. 27.09.1957 a.n.(Vol. I, f.d. 37);
- Răspunsul de la ÎMGFL nr. 14 cu nr. 01-704/10, cu anexa extras din fișă, prin care se confirmă că V. Andreeva a fost întotdeauna unic locatar în ap. nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15, ceia ce dovedește că Gh. Capațîna nu a locuit în acest apartament (Vol. - I f. d. 39-40);
- Copii autentificate din materialele dosarului civil nr. 2-3640/10, în care se conține chitanța de plată a taxei de stat din numele lui L. Dudulica;
- Cererea de chemare în judecată semnată de către Gheorghe Capațîna;
- Procesul-verbal al ședinței de judecată din 29.10.2010 pe cauza civilă în care se conțin declarațiile martorilor I. Muntean și E. Culeac;
- Hotărîrea Judecătătoriei Buiucani din 29.10.2010, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Gh. Capațîna și s-a constatat faptul juridic precum că, Capațîna Gh. s-a aflat în relație de căsătorie cu V. Andreeva

începînd cu 01.01.1996, precum și s-a constatat faptul acceptării de către Gh. Capațina a masei succesoriale rămase după decesul V. Andreeva, inclusiv și a apartamentului nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15, mun. Chișinău (Vol.I, f.d. 45-66);

- Procesul-verbal de ridicare din 20.01.2011 de la notarul N. Izdebschi a procurii notariale cu nr. 8922 din 13.08.2010, privind împuternicirea lui Liubomir Dudulica de către Gh. Capațina de a-i prezenta interesele pe toate întrebările ce țin de restabilirea actelor de proprietate asupra apartamentului nr. 96 din mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 (Vol.I, f.d. 100-102);
- Procesul-verbal de ridicare din 19.01.2011 de la notarul I. Culai a procurii notariale cu nr. 12604 din 18.08.2010, privind împuternicirea lui Liubomir Dudulica de către Gh. Capațina de a-i prezenta interesele generale (Vol.I, f.d. 105-106);
- Procesul-verbal de ridicare din 11.01.2011 de la SEDP Buiucani a actelor ce au stat la baza perfectării buletinelor de identitate pe numele lui Gh. Capațina (Vol.I, f.d. 109; 111-118);
- Procesul-verbal de ridicare din 11.01.2011 de la OCT Chișinău a documentelor existente referitoare la bunul imobil apartamentul nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15 din mun. Chișinău și anume contract de transmitere primire a apartamentului (Vol. I, f.d. 124-126);
- Ordonanța de ridicare din 21.04.2011 de la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a materialelor cauzei civile nr. 2-3640/10 (Vol.1, f.d.147);
- Ordonanța privind dispunerea interceptării și înregistrării comunicărilor din 06.01.2011, purtate de către persoanele L. Dudulica și M. Culeac (Vol.II, f.d. 1-2);
- Procesul-verbal privind înregistrarea comunicărilor de imagini din 25.01.2011, cu stenogramele discuțiilor interceptate, unele discuții purtate de către M. Culeac și L. Dudulica cu referință la cauza penală, precum și unele discuții dintre aceștia din care rezultă că ei sunt în relații amicale și cunosc bine despre faptele cercetate (vol.II, f.d. 7- 18);
- ordonanță de efectuare a percheziției pe adresa mun. Chișinău str. Miorița 5/1 ap. 90, locul de trai a lui M. Culeac (Vol.II, f.d. 52-53);
- Materialele cauzei civile 2-4226/10 (f.d. 10-36, Vol. II);
- Ordonanța de efectuare a percheziției din 06.01.2011 (f.d. 41, Vol. II);
- Procesul-verbal de percheziție din 13.01.2011, cu actele ridicate – copie a adeverinței de înregistrate a apartamentului nr. 10 din str. Gh. Asachi 49 „a”, extras din fișa locuinței, chitanțe privind achitarea serviciilor funerare, confirmare pe numele V. Andreev și A. Andreev, contract încheiat între Alexandrov și Gîrleanu din 18.10.2010 (f.d.44-59, Vol.II);
- Copiile materialelor dosarului civil nr. 2-3640/10 (f.d.23-34, Vol.II);

- Procesul-verbal de ridicare din 11.01.2011 de la SEDP Buiucani și documentele anexate cerere chestionar din 07.08.2010 și declarație de pierdere a buletinului de identitate din 07.08.2010 (vol.II, f.d.54-56).

4.2. Analizând probatoriul administrat legal de către organul de urmărire penală, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a dedus vinovăția inculpatului Culeac M. în baza art. 42 alin.(2), (3),(4), art.45, art.310 al.(1), art. 312 al.(1), art.361 alin.2 lit.b), art.352/1 Cod penal după indicii calificativi, - „*Acționând în rol de organizator, instigator și autor a folosit documente oficiale false care acordă drepturi, a comis falsificarea probelor în procesul civil, prin ce a prejudiciat considerabil interesele publice, drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, având rol de organizator și instigator a comis falsul în declarații și a instigat martorii la depunerea cu bună-știință a declarației mincinoase.*”, or încadrare juridică nici nu se contestă de către procuror.

Referitor la motivele apelului privind înăsprirea pedepsei inculpatului Culeac M, la care insistă procurorul, instanța de apel le-a considerat nefondate, fiindcă concluzia instanței de fond în această privință este una legală, la stabilirea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite de circumstanțele atenuante și anume: prezența la întreținerea inculpatului a patru persoane, dintre care trei copii minori, încadrarea inculpatului în gr. II de invaliditate, recunoașterea vinei parțial și căința sinceră de cele comise. Ca circumstanță agravantă instanța de judecată a reținut comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis infracțiuni.

Instanța de apel a menționat că, poziția acuzării privind stabilirea pedepsei penale inculpatului Culeac M. sub formă de închisoare nu este justificată, deoarece infracțiunile comise face parte din categoria infracțiunilor ușoare și mai puțin grave.

De asemenea, corect s-a reținut și faptul că inculpatul Culeac M. s-a căit sincer de cele comise și a solicitat aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, deoarece este unicul întreținător în familie și are la întreținere 3 copii.

Astfel , instanța de judecată referindu-se la prevederile alin. (2) art.75 din Codul penal, *care dispune că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei*, corect a conchis că pentru corectarea, reeducarea și corijarea inculpatului Culeac M. nu este necesară izolarea acestuia de societate, fiindu-i stabilită pedeapsă penală sub formă de amendă.

4.3. Referitor la apelul procurorului, în ce privește achitarea inculpatului Dudulica L. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 45, 312 alin. (1); 42, alin. (2), (3), 45, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Dudulica L. nu a fost implicat în nici un fel la perfectarea vizei de domiciliu lui Capațina Gh. pe adresa ap.96, str. Calea Ieșilor, 15 din mun. Chișinău. Capațina Gh. s-a adresat avocatului Dudulica L., când deja

avea introduse datele eronate în fișa de însoțire, unde era indicat că acesta are viza de domiciliu în ap.96, str. Calea Ieșilor, 15 din mun. Chișinău de către Gîrleanu P.

Din declarațiile inculpatului Culeac M., de asemenea se confirmă faptul că Dudulica L. nu cunoștea despre perfectarea vizei de reședință și anume el a declarat în cadrul cercetării judecătorești că nu i-a comunicat lui Luibomir Dudulica că viza de domiciliul a lui Capățina Gheorghe este falsificată, deoarece considera că acesta ar fi refuzat să-i reprezinte interesele în instanță.

Instanța de apel a reținut ca fiind credibile depozițiile inculpatului L. Dudulica privind faptul că el personal nu a discutat cu martorul Munteanu I. și acesta a fost audiat în cadrul ședinței judiciare, fapt confirmat de depozițiile martorului Munteanu I. care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că Culeac M. l-a rugat să povestească că-l cunoaște pe Cpațina Gh. și Andreeva V. și aceștia au locuit împreună, pentru aceste servicii, acesta achitându-i suma de 100 lei.

Conform materialelor din dosar se atestă că Munteanu I. și Culeac E. în cadrul urmăririi penale au fost sancționați pentru depunerea declarațiilor mincinoase și în privința lor a fost încetată urmărirea penală cu atragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal.

De asemenea instanța de apel a reținut și faptul că instanța de fond corect a argumentat, că pentru corectarea, reeducarea și corijarea inculpatului Dudulica L. nu este necesară izolarea acestuia de societate, fiindu-i stabilită pedeapsă penală sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat.

Instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe cu referire la prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, că Dudulica L. a contribuit la depunerea declarațiilor false în cadrul procesului civil anterior modificării prin Legea nr.181 din 19.12.2011 a sancțiunii prevăzute de art. 352/1 Cod penal și anume sancțiunea se completează cu textul, - "*cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani*", astfel aplicîndu-i lui Dudulica L. amendă fără privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat.

Deci, la momentul comiterii infracțiunii de către Dudulica L. sancțiunea art. 352/1 Cod penal, nu prevedea pedeapsa complementară obligatorie.

4.4. Referitor la apelul inculpatului Dudulica L., instanța de apel l-a considerat unul formal din care motive l-a respins ca nefondat și, în acest sens ,a statuat că motivele invocate, precum că dînsul nu este vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate în baza art.42 alin. (2), (3), 45, 310 alin. (1); 352/1 Cod penal, - urmează a fi apreciate critic, ca fiind înaintate în scop de apărare și evitare a răspunderii penale și neavînd niciun suport probatoriu.

Astfel, conchide, instanța de apel, analiza și verificarea probelor pe cauză prin prisma art. 101 CPP din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, indică incontestabil la comiterea de către inculpatul Dudulica L. a infracțiunii prevăzută de art. art.42 alin. (2), (3), 45, 310 alin. (1); 352/1 Cod penal - „*Acționarea în complicitate și participație complexă, avînd rolul de organizator și autor a comis falsificarea probelor în procesul civil, incluzînd în cererea de chemare în judecată declarații necorespunzătoare adevărului, prezentînd în*

procesul civil declarațiile martorilor referitoare la fapte vădit false și a comis falsul în declarații pentru obținerea unor foloase materiale prin realizarea planului criminal de înstrăinare a apartamentului nr.96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău, prejudiciind considerabil interesele publice, drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice și acesta a comis falsul în declarații”.

La fel, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a respins argumentele inculpatului Dudulica L. potrivit cărora nu pot fi admise ca probe declarațiile martorului O. Costin, pe motiv că sunt administrate contrar prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 4) CPP, or martorul Octavian Costin la momentul inițierii investigării cazului nu avea statut de ofițer de urmărire penală, acest statut fiindu-i stabilit în cadrul urmăririi penale prin ordonanța procurorului Vlad Guzic.

În aceeași ordine de idei, instanța just nu a reținut alegațiile inculpatului Dudulica L. potrivit cărora nu pot fi admise ca probe declarațiile martorului Munteanu I., deoarece acesta nu are calitate procesuală de martor, dar inculpat, deoarece urmărirea penală în privința acestuia a fost încetată în baza art. 55 Cod penal cu atragerea acestuia la răspundere contravențională. În acest aspect, instanța a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești martorul Munteanu I. a fost audiat conform normelor procedurale, acesta depunând depozițiile sub jurământ și fiind avertizat conform art.312-313 Cod penal. Același contra-argument relatat mai sus, instanța de apel l-a atribuit referitor și la martorul Culeac E., mama lui Culeac M..

De asemenea, instanța de apel, a conchis ca fiind întemeiată și soluția instanței de fond referitor la argumentele inculpatului Dudulica L. privind respingerea probelor convorbirilor telefonice între acesta și Culeac M. și Tocarenco A., deoarece acțiunile procesuale au fost autorizate prin încheierile judecătorului de instrucție și în momentul administrării probelor date pe faptul răpirii lui Căpațina Gh. a fost pornită o cauză penală în baza art. 164 Cod penal, care ulterior a fost încetată din lipsa probelor.

În ce privește calificarea acțiunilor inculpatului Dudulica L. în prevederile art. 310 și 352/1 Cod penal, instanța de apel a menționat că, atît în cadrul cercetării judecătorești cît și în ședința instanței de apel, s-a stabilit cu certitudine faptul că avocatul L. Dudulica reprezentîndu-l în baza procurii pe Căpațina Gh. în dosarul civil de constatare a faptului juridic, în situația cînd acesta cunoștea circumstanțele reale ale cauzei, a organizat inițierea unui proces civil punînd ca bază probatorie, doar înregistrarea vizei de domiciliu pe această adresă și declarațiile a doi martori care chipurile știau despre faptul concubinării lui Gh. Căpațina cu V. Andreeva.

Cererea de chemare în judecată întocmită de către L. Dudulica, conține date eronate despre data decesului V. Andreeva, despre data înmormîntării ei, mai mult ca atît, în momentul depunerii cererii de chemare în judecată semnată de Gh. Căpațina la 18.08.2011, V. Andreeva nici măcar nu era încă înmormîntată.

Concomitent, instanța reține că Dudulica L. în calitate de reprezentant al reclamantului Căpațina Gh. avînd nevoie de o dovadă că V. Andreeva a decedat, dar neavînd posibilitatea la acel moment de a obține certificatul de deces, anexează ca bază probatorie la cererea de chemare în judecată o copie din registrul nr. II a CPs. Buiucani mun. Chișinău în care era indicat că la 10.07.2011 în apartamentul nr. 96 str. Calea

Ieșilor 15 a fost depistat cadavrul lui V. Andreeva.

Mai mult ca atât, L. Dudulica, conștientizând nivelul sporit al securității infracționale ce se impunea a fi asigurat în scopul neadmiterii zădărnirii planului infracțional, înțelegând că participarea în instanță a lui Gh. Capațina nu este benefică și acesta și-a asumat riscul și încălcând legislația a participat în ședința de judecată ca reprezentant al lui Gh. Capațina pe bază de procură, fără a depune mandatul de avocat.

Folosirea de către M. Culeac în activitatea criminală a cunoștințelor și posibilităților lui L. Dudulica, fără informarea acestuia despre situația reală, ar fi fost imposibilă, așa cum situația existentă de fapt admitea o gamă foarte restrânsă de posibilități de soluționare, iar acumularea pachetului probatoriu necesar fără intenția de voalare a adevărului ar fi zădărnicit din start planul lor.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Dudulica L. obținând hotărârea Judecătorei Buiucani prin care s-a confirmat faptul juridic și anume că Gh. Capațina a fost în relații de concubinaj cu V. Andreeva și acceptarea de către acesta a masei succesoriale, acesta cunoscând de la martorul Costin O. că Capațina Gh. nu are nici o atitudine cu V. Andreeva, și-a continuat activitatea sa și a purces la obținerea succesiunii.

Intre timp, acesta a fost nemijlocit informat de reprezentanții organelor de drept, despre faptul că toate actele la oformarea cărora a participat și el, sunt fictive și generate de un fals, solicitându-i-se colegial stoparea de mai departe a oricăror acțiuni referitoare la executarea hotărârii judecătorești. Însă, având un rol bine determinat, fiind sigur că va obține rezultatul scontat, L. Dudulica nu a renunțat la intențiile sale criminale și a continuat acțiunile sale în vederea obținerii finale a înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului nominalizat pe numele lui Gh. Capațina pentru a primi în final beneficii de la comercializarea acestui apartament.

Corect instanța a reținut că, L. Dudulică fiind un profesionist în domeniul jurisprudenței, atât în momentul comiterii infracțiunii, cât și la etapa post infracțională și desigur și în faza cercetării judiciare, a creat anumite tactici de a voala implicarea lui criminală, dar analiza în cumul a evenimentelor desfășurate, a importanței rolului său infracțional pentru survenirea rezultatului scontat, pune în absolută evidentă implicarea sa în depunerea declarațiilor necorespunzătoare adevărului în cadrul examinării litigiului civil la cererea depusă de Capațina Gh. către Inspectoratul Fiscal privind constatarea faptului juridic, unde ca reprezentant al reclamantului, Dudulica L. a explicat că începând cu anul 1995 reclamantul Capațina Gh. a concubinat cu V. Andreeva, au locuit împreună ca soț și soție și aceștia au dus gospodăria comună.

La fel, a explicat că căsătoria nu a fost înregistrată oficial la OSC, dar la 07.06.1996 a fost perfectată viza de domiciliu a reclamantului în apartamentul ce-i aparținea V. Andreeva. La 13.08.2010 V. Andreeva a decedat din cauza unor probleme cardiace. După decesul lui V. Andreeva a rămas masa succesorală și anume apartamentul 96 din str. Calea Ieșilor, 15, mun. Chișinău. Careva rude Andreeva V. nu avea și nimeni nu pretindea la succesiune.

Faptul cunoașterii survenirii decesului lui V. Andreeva în circumstanțe necunoscute de către Liubomir D. se atestă prin anexarea ca probe a informației din Regsitru sesizărilor CPs Buiucani, prin care se atestă că la 10.07.2010, ora 17.10 în

ap.96, din str. Calea Ieșilor, 15 mun. Chișinău a fost depistat cadavrul lui V. Andreeva, pe cînd acesta indică că V. Andreeva a decedat la 13.08.2010 din cauza problemelor cardicare.

Conform raportului de examinare medico-legală nr.1455 din 12 iulie 2010 a cadavrului V. Andreeva se stabilește că cauza morții nu a fost posibil de stabilit din motivului stării de putrefacție avansată (și nicidecum în acest raport nu este indicată cauza morții probleme cardiace, care le invocă L. Dudulica).

Concomitent, instanța reține declarațiile martorului Munteanu I., care a invocat că de la vecinul lor a aflat că, V. Andreeva este decedată în apartament și aceștia au invitat poliția.

Referitor la reținerea inculpatului Dudulica L. la 31.01.2011, instanța de apel a menționat că corect a fost reținut deoarece urmărirea penală era la etapa inițială și mai era necesar de efectuat acțiuni de urmărire penală, or aflîndu-se la libertate, învinuitul Dudulica L. ar putea să se eschiveze de la urmărirea penală, sau să se ascundă de organul de urmărire penală sau să influențeze martorii fiind în funcție de avocat și să nimicească probele.

Un alt motiv invocat în apelul său și anume la presiunea abuzivă din partea acuzării ca să recunoască vina, instanța de apel a menționat că în materialele cauzei nu este nici o adresare sau o plîngere către organele competente din partea ultimului referitor la pretinsa presiune abuzivă din partea procurorului.

Alte argumente care ar determina instanța să concluzioneze despre nevinovăția inculpatului nu s-au expus în apel, ultimul, după cum s-a menționat mai sus, fiind unul formal.

Instanța de apel a mai reținut, că sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05.03.2012 privind condamnarea lui Capațina Gh. și Gîrleanu P. în baza art. 42 alin. (5), 45, 310 alin. (1); art. 361 alin. (2) lit. b), 352/1 Cod penal, a devenit irevocabilă prin neatacare, însă în fapta considerată ca fiind comisă de către acești inculpați este indicat greșit și Dudulica L. în calitate de complice.

La numirea pedepsei inculpatului Dudulica L., instanța de fond a ținut cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de circumstanțele agravante și atenuante, de personalitatea inculpatului, aplicîndu-i o pedeapsă legală și de fapt la limita minimă prevăzută de lege.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) CPP, a contestat cu apel sentința instanței de fond în latura stabilirii pedepsei stabilite inculpaților Culeac Mihail și Dudulica Liubomir, solicitînd casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel neîntemeiat a menținut sentința de achitare a lui Dudulica L. în baza art. 42 alin. (2), (3), art. 45, art.312 alin. (1), art. 42 alin. (2), (3), art. 45, art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat și, totodată a numit o pedeapsă prea blîndă inculpaților Culeac Mihail și Dudulica Liubomir pe celelate capete de acuzare.

În acest context procurorul indică în recurs dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de judecată, inclusiv că incorect s-a apreciat faptul că, L. Dudulica nu a cunoscut despre faptul că, în fișa de însoțire a buletinului de identitate

ce aparține lui Gh. Capațina este falsificată înregistrarea cu viza de domiciliu, iar careva atribuție la falsificare nu a avut deoarece documentul deja era falsificat de către P. Gîrleanu.

Or, în opinia procurorului, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că L. Dudulica a cunoscut despre faptul că Gh. Capațina nu a fost în concubinaj niciodată cu V. Andreeva, iar viza de reședință a fost falsificată de către P. Gîrleanu, care a fost exclus din activitatea grupului criminal anume de către M. Culeac după consultarea cu L. Dudulica. Lui L. Dudulica i s-a imputat în acuzare faptul că el a folosit documentul fals, dar nicidecum că l-ar fi falsificat.

La fel, recurentul consideră că, instanța de apel incorect a procedat și în cazul achitării lui L. Dudulica pe capătul de învinuire pe art. 42 alin. (2), (3), art.45, art.312 alin. (1) Cod penal, or acuzatorul de stat a adus probe pertinente că, L. Dudulica este organizatorul planului criminal de înstrăinare a bunului imobil nominalizat în învinuire, că anume el a planificat cu amănunte orice acțiune care urma a fi întreprinsă și anume el a distribuit rolurile și sarcinile infracționale, respectiv a repartizat lui M. Culeac sarcina de a racola două persoane care să depună declarații false în instanță, participând în calitate de instigator la infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal.

În acest aspect, instanța de apel, n-a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpaților Gîrleanu Petru, Capațina Gheorghe, martorilor Costin Octavian și Munteanu Ion.

De asemenea, indică recurentul că, instanța de apel greșit a apreciat și probele scrise, prin care vina inculpatului Dudulica L., a fost dovedită:

- fișa personală a decedatei Vera Andreeva, prin care se dovedește că aceasta figurează în registrul de stat a populației ca fiind decedată din 05.07.2010 (Vol.1, f.d. 31-32);

- interpelarea nr. 5967 din 03.12.2010 adresată Primăriei s. Pojăreni r. Ialoveni și materialele adresate ca răspuns la interpelare de către funcționarii Primăriei s. Pojăreni cum ar fi certificatele cu nr. 632 și 633 din 06.12.2010 din care rezultă că Capațina Gheorghe are în componența familială doar pe soția sa Capațina Ecaterina și că el are viză de domiciliu și locuiește pe teritoriul satului Pojăreni, ceia ce dovedește că Gh. Capațina nu a putut legal să devină soțul decedatei Vera Andreeva (Vol.I, f.d. 33-35);

- fișa personală pe numele lui Capațina Ecaterina Alexandru în care este indicat că conform datelor din registrul de stat al populației aceasta este soția lui Capațina Gheorghe 27.09.1957 a.n.(Vol.I, f.d. 37);

- răspuns de la ÎMGFL nr. 14 cu nr. 01-704/10, cu anexa extras din fișă, prin care se confirmă că V. Andreeva a fost întotdeauna unic locatar în ap. nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15, ceia ce dovedește că Gh. Capațina nu a locuit în acest apartament; (Vol.I, f.d. 39-40);

- copiile autentificate a materialelor dosarului civil nr. 2-3640/10, în care se conține chitanța de plată a taxei de stat din numele lui L. Dudulica;

- cererea de chemare în judecată semnată de către Gheorghe Capațina;

- extras din registru chemărilor 902 a CPs Buiucani, buletinul de identitate A 89120847 și fișa de însoțire RAA10027504 în care este aplicată informația despre

evidența de domiciliu a lui Gh. Capațina în mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 ap. nr. 96;

- procesul-verbal al ședinței de judecată pe cauza civilă din 29.10.2010, în care se conțin declarațiile martorilor I. Muntean și E. Culeac;

- hotărârea Judecătoriai Buiucani din 29.10.2010, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Gh. Capațina și s-a confirmat faptul juridic precum că, Capațina Gheorghe s-a aflat în relație de căsătorie cu Vera Andreeva începând cu 01.01.1996, precum și s-a constatat faptul acceptării de către Gh. Capațina a masei successorale rămase după decesul Verei Andreeva, inclusiv și a ap. nr. 96 din str. Calea Ieșilor 15 mun. Chișinău (Vol. I, f.d. 45-66);

- Procesul-verbal de ridicare din 20.01.2011 de la notarul N. Izdebschi a procurii notariale cu nr. 8922 din 13.08.2010, privind împuternicirea lui Liubomir Dudulica de către Gh. Capațina de a-i prezenta interesele pe toate întrebările ce țin de restabilirea actelor de proprietate asupra apartamentului nr. 96 din mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 15 (Vol. I, f.d. 100-102);

- Procesul-verbal de ridicare din 19.01.2011 de la notarul I. Culai a procurii notariale cu nr. 12604 din 18.08.2010, privind împuternicirea lui Liubomir Dudulica de către Gh. Capațina de a-i prezenta interesele generale (Vol. I, f.d. 105-106);

- Procesul-verbal de ridicare din 11.01.2011 de la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a materialelor cauzei civile nr. 2-3640/10 în copii autentificate (Vol. I, f.d. 148-164);

- Procesul-verbal de ridicare din 21.02.2011 din cadrul cauzei penale nr. 2011010007 a copiei certificatului de deces DC-IV 0798639 pe numele Vera Andreeva (Vol. I, f.d. 167-168);

- Procesul-verbal privind înregistrarea comunicărilor și de imagini din 25.01.2011, cu stenogramele discuțiilor interceptate, unele discuții purtate de către M. Culeac și L. Dudulica cu referință la cauza penală, precum și unele discuții dintre aceștia din care rezultă că ei sunt în relații amicale și cunosc bine despre faptele cercetate (vol. I, f.d. 7-18);

- Procesul-verbal de percheziție din 28.01.2011, pe adresa mun. Chișinău str. Miorița 5/1 ap. 90, locul de trai a lui M. Culeac și informația în scris adresată de către ÎMGFL nr. 10 pe numele Vera Andreeva, ceia ce dovedește faptul implicării în schema criminală cercetată a lui M. Culeac;

- Materialele cauzei civile 2-4226/10 (f.d. 10-36 Vol II)

- Copia Buletinului de identitate A 42213280 pe numele lui Gh. Capațina (f.d.14, Vol. II);

- Copia Fișei de însoțire pe numele Capațina Ecaterina (f.d.18, Vol. II);

- Răspuns de la ÎMGFL nr. 14 cu nr. 01-704/10, cu anexa extras din fișă (f.d.20-21, Vol. II);

- Copiile materialelor dosarului civil nr. 2-3640/10 (f.d.23-34, Vol. II);

- Răspuns de la SEDP a MDI la interpelarea 6043 cu nr. 6502 din 11.12.2010 cu anexele (f.d. 35-39, Vol. II).

În latura stabilirii pedepsei inculpatului Dudulica L., procurorul recurent invocă că, - "... instanța reține prevederile art. 10 alin.(l) CP și ținând cont de faptul că Dudulica Liubomir a depus declarații false în cadrul procesului civil anterior modificării prin Legea nr.181 din 19.12.2011 a sancțiunii prevăzute de art. 352/1 CP și anume sancțiunea se completează cu textul, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani, astfel aplicîndu-i lui L. Dudulica amendă fără privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat."

La fel, indică recurentul că, instanța de judecată absolut neîntemeiat și-a expus poziția referitor la neaplicarea măsurii complimentare, privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat de către inculpatul L. Dudulica, invocînd în favoarea acestuia principiul retroactivității legii penale. Acuzatorul de stat a solicitat aplicarea acestei pedepse în baza art. 65 alin. (2), (3) Cod penal, iar în acest caz retroactivitatea legii nu poate fi invocată, instanța însă nu s-a expus asupra acestuia fapt.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului Culeac Mihail instanța nu a ținut cont de prevederile art.75, 77 Cod penal, nu a ținut, că anterior a fost judecat, fiind eliberat înainte de termen în anul 2010, anul în care a și fost comisă infracțiunea. Nu a ținut cont de personalitatea acestuia și circumstanțele cauzei, consideră că pedeapsa aplicată acestuia sub formă de amendă nu va atinge scopul, și anume corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

5.1. Inculpatul Dudulica Liubomir, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instant de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel la emiterea hotărîrii nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) CPP, precum și prevederilor pct. 12.2. din Hotărîrea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 "Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel"

În acest sens, inculpatul recurent a invocat că, nu a cunoscut despre faptul că evenimentele relatate de Căpațînă Gh. și Culeac M., precum și actele prezentate, nu corespund realității, astfel, dînsul doar și-a făcut lucrul în baza procurii.

La fel, acuzarea a prezentat instanței probe, care nicidecum nu dovedesc participarea inculpatului Dudulica L. în săvîrșirea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile martorilor Costin O., Muntean I., Culeac E.; stenograma convorbirilor telefonice interceptate între L. Dudulica și Al. Tocarenco; înscrisurile care au fost în instanța de judecată; procese verbale de percheziție, de reținere, încheieri de autorizare a acțiunilor de urmărire penală; declarațiile coacuzativilor.

Însă, indică recurentul, instanța de apel în concluzia de condamnare invocă faptul că avocatul are obligația de a verifica actele și informația furnizată de către clienți, astfel fiind vinovat de neexecutarea acestei obligațiuni, însă, fără a se indica actul normativ care stabilește obligația dată, astfel, probele prezentate de către acuzare, urmează a fi apreciate prin prisma art. 8 alin. (3) CPP.

În ce privește calificarea acțiunilor incriminate în prevederile art. 310 Cod penal, urmează de apreciat că, constituie infracțiune acțiunea de falsificare a probelor. Însă, în

rechizitoriu, acuzatorul indică doar faptul folosirii documentelor falsificate anterior de P. Gîrleanu (fișa de însoțire a buletinului de identitate A89120847), constatând cu certitudine că la falsificarea documentului dat avocatul Dudulica L. nu are nici o atribuție. Despre alte probe false în rechizitoriu nu este indicat. Astfel, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că L. Dudulica a prezentat proba falsă cu martorii și copia buletinului de identitate a lui Căpățînă Gh. ca probe false, totodată constatând că el nu are nici o atribuție la darea declarațiilor false de către martorii Munteanu I. și Culeac E., fiind achitat pe capătul dat de acuzare.

Nu s-a ținut cont nici de faptul că în actul de învinuire a lui L. Dudulica nu îi este incriminată proba cu fals cu martori, astfel, fiind depășite limitele învinuirii. Faptul că cererea de chemare în judecată conține careva date eronate, nu este drept temei de a considera probă falsă, deoarece cererea de chemare în judecată nu este o probă, a se vedea (Capitolul 10 CPP).

Este incorectă și poziția acuzării în partea ce ține de incriminarea și condamnarea în baza art. 352/1 Cod penal. Or, cererea de chemare în judecată nu este declarație și nu poate fi considerată ca declarație. Aceasta conține cerințele înaintate instanței și argumentele invocate în susținerea pretențiilor. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 56, 117, 131, 213 CPC, părțile în proces dau explicații, dar nu declarații. Conform prevederilor art. 117 Cod de procedură civilă, la noțiunea de probe legislatorul face diferență în explicațiile părților și depozițiile martorilor. Iar reclamantul nu poate fi atras la răspundere penală pentru depunerea cererii de chemare în judecată, deoarece acest fapt limitează dreptul persoanei la accesul liber la justiție. De fapt, acceptarea unei asemenea poziții a acuzării ar duce la crearea unui precedent prin care va fi posibilă atragerea la răspundere penală a fiecărui reclamant a cărui cerere de chemare în judecată va fi respinsă.

Cât ține de condamnarea în baza art. 361 Cod penal, recurentul consideră că acțiunile descrise în rechizitoriu nu întrunesc elementele calificative ale acestei infracțiuni. Astfel, se consideră document fals ca obiect material al acestei infracțiuni, acel document care acordă drepturi sau eliberează de obligații. Deci, legislatorul a delimitat strict că nu toate documentele sunt obiectul material al acestei infracțiuni, ci doar o categorie.

Astfel, viza de reședință într-un apartament proprietate privată, introdusă în fișa de însoțire a buletinului de identitate, nu acordă nici un drept titularului și nici nu-l eliberează de obligații (acordă drepturi doar în încăperile din fondul locativ de stat), fiind doar o chestiune de evidență a persoanei, fapt confirmat și de către Curtea Constituțională (Hotărârea nr. 16 din 19 mai 1997).

Nu s-a expus instanța de fond nici asupra argumentului apărării referitor la faptul că acțiunile incriminate celorlalți inculpați în baza art. 361 Cod penal, de fapt, cad sub incidența art. 340 Cod contravențional - "*Comunicarea de date false pentru a fi înscrise în actele de identitate.*"

Este important de menționat că obiectul material al infracțiunii - fișa de însoțire a buletinului de identitate A89120847, nu a fost prezentat instanței de judecată, astfel acuzarea și instanțele de judecată, la calificarea faptelor în conformitate cu prevederile

părții speciale a Codului penal, au ignorat prevederile alin. (2) al art. 3 Cod penal *Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise*. Deci, instanța de apel a ignorat să se expună asupra unor din aceste argumente.

La fel, instanța de apel a omis să se expună asupra solicitării acuzatorului de stat expusă în ședința de judecată în favoarea inculpaților prin care a solicitat încetarea procesului penal pe art. 310, 312 alin. (1) și 352/1 Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru atragerea la răspunderea penală, potrivit prevederilor art. 60 Cod penal.

Nu poate fi acceptat argumentul instanței de apel referitor la faptul devenirii irevocabile prin neatacare a sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05.03.2012 în privința lui Gîrleanu P. și Căpățînă Gh. unde este indicat comiterea faptelor de către inculpați în complicitate cu L. Dudulica, deoarece:

- în primul rând, lui nu-i este incriminată comiterea acțiunilor ilegale în complicitate cu Gîrleanu P.;

- în al doilea rând, situația dată este reglementată de prevederile art. 411 CPP. În acest sens, menționez, că potrivit alin.(3) art.26 CPP, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date organului de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, or, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

6. Verificînd argumentele recursurilor ordinare declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 11) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; sau nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; sau persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, însă, la judecarea cauzei date în instanța de recurs, aceste temeuri nu și-au găsit confirmare.

Reieșind din prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecând apelul părții apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungînd la concluzia corectă că apelurile declarate procuror și inculpatul Dudulica L. sunt nefondate, iar sentința instanței de fond în privința inculpaților Dudulica L. și Culeac Mihail, fiind legală și întemeiată. La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP, decizia instanței de apel cuprinde temeuri de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelurilor părții acuzării și părții apărării, precum și motivele adoptării soluției.

Verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol.VII, f.d.124-142) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de procuror și de inculpatul Dudulica L., a respectat

întocmai prevederile legale menționate supra.

În pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

6.2. Astfel, Colegiul penal lărgit, reține că instanțele de fond și apel, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Dudulica L. de săvârșirea infracțiunilor incriminate în baza art. art. 42 alin. (2), (3), 45, 310 alin. (1); 352/1Cod penal și achitarea acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 45, 312 alin. (1); 42, alin. (2), (3), 45, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal. La fel, și în privința inculpatului Culeac M. vinovăția căruia nu se contestă, instanța de apel, corect a conchis că i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă în condițiile legii.

Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Dudulica L. nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele pertinente și concludente, în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Deci, criticile formulate de recurenți enunțate la **pct. 5, 5.1** al prezentei decizii, prin care se susține:

- de către procuror că, Dudulica L. neîntemeiat a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 45, 312 alin. (1); 42, alin. (2), (3), 45, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și, că în privința acestuia și a inculpatului Culeac M. s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- de către inculpatul Dudulica L. că acesta nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (2), (3), 45, 310 alin. (1); 352/1Cod penal , - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de fond și apel și, cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1 - 4.4**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate sunt inadmisibile.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursurilor declarate de procuror și inculpatul Dudulica L., se evidențiază că recurenții își motivează recursurile

prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 CPP, astfel, criticele formulate de recurenți nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărîrea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, *cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

6.3. Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol.VII, 133-135) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de partea acuzării, a respectat întocmai prevederile art.415, 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, fiind audiați pe viu inculpații Dudulica L., Culeac M. și martorul Costin O., or audierea suplimentară a celorlalți martori recurenții n-au solicitat.

În baza celor constatate, Colegiul penal lărgit, conchide că instanțele fond și de apel, au adoptat hotărîri legale și întemeiate în privința inculpaților Dudulica L. și Culeac M., astfel recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de inculpatul Dudulica Liubomir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui **Culeac Mihail și Dudulica Liubomir**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral în ședință publică la 09 iulie 2013, ora 09.30.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Ion Arhiliuc

Constantin Alerguș

Iurie Diaconu

Ion Vîlcov